

(המשך מעמוד 27)

החוקן האמיתי, למען החזרת הכבוד לדרכון הישראלי, הוא לשנות את חוקי האזרחות בצורה הבאה:

- לא תינתן אזרחות לאדם שלא ישב בארץ לפחות שנה.
- אדם יאבד את אזרחותו אם הוא יישב בחוץ-לארץ זמן רב מדי, מבלי לחדש את קשרו עם המדינה.

הדבר הזה חשוב באופן מיוחד ברגע זה, כאשר נטוש ויכוח בינינו לבין מדינות אחדות, ובכללן בריטניה הגדולה, בקשר לזכות הישראלים להיכנס למדינות זרות ללא אשרות-כניסה. המיכשול העיקרי להשגת זכות זאת טמון בכך שמדינות זרות אינן מכבדות את הדרכון הישראלי, מפני שהוא ניתן בקלות רבה מדי.

„דוגמה לכל מה שאנו מתנגדים לו...”

לפתח, בני הודעה מוקדמת כלשהי, הונחה על שולחנו בכנסת הצעת-חוק של ארבע שורות, ונקבע לה דיון מיידי.

תוך שניות מעטות תפסנו שוהי הצעה מרחיקת-לכת. לפי החוק הקיים, אסור להפגין ברחבת-הכנסת, שהיא בראדיוס של 150 מטרים מסביב לבניין. אנחנו מומחים לכך, כי ב־12 החודשים האחרונים קיימנו שתי הפגנות מול הכנסת, בקצה הרחבה: אחת נגד חוק-לשון-הרע, ואחת נגד אותו שנוי בתקנון הכנסת, המגביל את זכותנו להגיש הצעות-לסדר-היום.

ההצעה החדשה קבעה, לרגל המעבר למישכן החדש של הכנסת, כי נשיאות-הכנסת תוכל לקבוע, באישור ועדת-הכנסת, מידות חדשות לרחבת-הכנסת, מסביב לבניין החדש. מובן שלנו אין שום ייצוג לא בנשיאות ולא בוועדת-הכנסת. שני מוסדות אלה יוכלו, למעשה, בהתאם להצעת-החוק החדשה, לאסור הפגנות בכל מרחק שהוא מן הכנסת.

הבינונו מיד מה טמון בהצעה זו, ולכן היינו הראשונים שנרשמו לדיון. הובלנו את ההתקפה:

אורי אבנרי: כבוד היושבת-ראש, כנסת נכבדה.

אני מצטער מעומק הלב על כך שבאים להעביר על שמחת המעבר למישכן החדש בהצעת חוק שהיא דוגמה פסולה לכל מה שאנו מתנגדים לו בבית הזה.

אנו מתנגדים לשני ממשלה כשהם באים ודורשים סמכויות בלתי-מוגבלות, ללא שום קריטריונים אובייקטיביים. והנה באה נשיאות הכנסת ותובעת לעצמה את אותו הדבר בדיוק.

מה היינו אומרים אילו היה בא שרה-אוצר ומגיש לנו הצעת-חוק בה יאמר: שרה-אוצר יקבע בעצמו מה יהיו המיסים, ועל מה הם יוצאו? והרי זהו, בערך, מה שאומרת הצעת החוק שהביא לנו חבר-הכנסת אזניה.

הדבר נוגע לזכות-היסוד של כל אזרח — זכות ההפגנה לפני הכנסת. רחבת-הכנסת היא כיום די גדולה, ובה אסור להפגין. עכשיו, לפי הצעת-חוק זו, אפשר יהיה — אם נלקוט לשון של הגזמה — להכריז על כל ירושלים כעל רחבת-הכנסת, ובצורה זו לאסור עריכת הפגנות בירושלים כולה.

אינני מבין את הדחיפות שבדבר. אין זו הפתעה לכנסת שהיא עוברת למישכן החדש. גונבו לאזונינו שמועות על כך מזה שנים. מדוע, לפתע פתאום, הדחיפות הזאת, שבוע לפני תום המושב, לגבי דבר שאפשר היה לתת את הדעת עליו לפני שנה? אפשר היה לערוך סיור בשטח, לקבוע מהי הרחבה הרצויה למטרת חוק זה, ולבוא לכנסת עם מפה מדויקת של הרחבה המוצעת.

אם דבר זה לא נעשה — ולצדדי הוא לא נעשה — לפחות צריכה היתה נשיאות הכנסת לבוא ולהציע לכנסת, לאור ההזנחה שהיתה ולאור הדחיפות שבדבר, לבטל את ההגדרה הקיימת לשלושה או ארבעה חודשים בלבד, ולחייב את עצמה לבוא אל הכנסת תוך תקופה זו כשבדידה הצעה מוגדרת. דבר זה עוד ניתן היה להבינו, אבל לבוא אל הכנסת בהצעה שאפילו אין בה הבטחה של זמן, ולבטל ערובה מהותית לזכות-ההפגנה — זה לא יתכן.

גם אי-אפשר להתעלם מן העובדה שנשיאות הכנסת היא מוסד פוליטי. אין היא בית משפט, העומד מעל לשיקולים פוליטיים. היא מוסד פוליטי מובהק, המורכב — בצדק — לפי גודל הסיעות, מוסד הקובע דברים לפי האינטרסים של הרוב שבו. למוסד כזה אי-אפשר לתת סמכות-הכרעה בלעדית, לקבוע בשם הכנסת מה תהא רחבת הכנסת, שבה אסור להפגין.

להצעה זו הצטרפו, בזה אחרי זה, כל הגוואמים שבאו אחרינו, זולת אחד. היה גידמה כי יעלה בידנו להפיל את ההצעה — אך ברגע המכריע לא נכחו באולם אלא 36 איש. ההצעה אושרה ברוב ועיר של 19 נגד 17. די היה בכך שח"כ אחד ישנה את דעתו, כדי שתיפול.

אל-אס-די, ציונות וריזות בחיפה

ההשבעה נענתה שורה ארוכה של שאילתות שלנו, שהופנו לשרים השונים: בין השאר:

● **אריאס-די:** האם נכונה הידיעה שנתפרסמה בשבועון אמריקאי חשוב, כאילו ישראל עומדת במקום הרביעי בעולם בייצור הסם אל-אס-די? תשובת השר: חקירה מדוקדקת, בעיקבות השאלות, העלתה כי הידיעה אינה נכונה. היא נולדה, כנראה, מפני שכימאי יהודי בארצות-הברית, שנתפס כחבר כנופיה שסחרה באל-אס-די, טען שקיבל את הסם ממוסדות מדי ישראלים.

● **משאיות מחו"ל:** איך קיבלו קיבוצים שונים משאיות מחו"ל, מן הסוג המיוצר בארץ על-ידי לילאנד? תשובת שרה-החבורה: בכל מיקרה היתה זו מתנה בתוס-לב. התוצרת הישראלית השתפרה, ומתאימה עתה לתנאי הארץ.

● **נסיעות לים בשבת:** שרה-החבורה סירב להתערב כדי שזו תוסיף להשכיר אוטובוסים בשבתות לשם נסיעה לים. הוא גם סירב לנוזף בראש עיריית תל-אביב שפעל להפסקת הנסיעות. (כיום מבוצעות הנסיעות רק על-ידי חברת אנד).

● **מיפער „רינו” בחיפה:** השר ענה ארוכות על מיסרדי-הריחות במזרח חיפה, הבאים ממקורות שונים, הבטיח לפעול לחיסולם.

● **עציר יחף:** שרה-מסטרס טען כי השופטת הדסה בן-עיתו לא צדקה כאשר קבעה שהמסטרס החזיקה את העציר אביגדור שפיצר במשך 20 יום ללא נעליים. הוא טען כי העציר סירב לנעול נעליים.

● **מסקנת ועדת סלומון:** השר סירב, בתשובה לשאלתה שלנו, לנקוט פעולה כלשהי נגד הקצינים והשוטרים שהשתמשו, לפי דו"ח סלומון, בכוח בלתי-סביר בפיוור הפגנת הסטודנטים בעת ביקור אדנאור.

● **תרומות לקרן הקיימת:** סגן שרה-החבורה, קלמן כהנא, הכחיש כי נוקטים באמצעים משמעתיים נגד תלמידים שאינם תורמים לקרן הקיימת, וכי מעכבים להם את התעודות. קיים הסכם בין משרד החינוך לבין הקרן הקיימת ומועצת המורים, המקנה זכות פעולה למען הקרן-הקיימת במוסדות-החינוך, רק בדרכים חינוכיות, „כפי כושרם ויכולתם של המורים”.

לשאלתנו הנוספת: „האם כבוד סגן-השר מוכן להוציא חזר לבתי-הספר, כדי להבהיר לכל המורים במדינה כי אין חובה לתרום לקרן הקיימת?” — התחמק כהנא: „אני חושב שהתשובה לשאלתא מבהירה את המצב החוקי”.

לוי אשכול

תוכנית בינלאומית עשירה

6 CHIRANOS

ששת כוכבי הזמר והפרודיה

דעת קהל מבקרי המועדון על הלהקה האיטלקית איל צ'ירנוס

לוי יחזקאל — פקיד בל"ל, רמת יצחק: הם לטעמי, הופעה נהדרת. עמנואל בריקמא — עתונאי „ידיעות אחרונות”: האיל צ'ירנוס, אחד הגופים המשעשעים ביותר שהופיעו אי-פעם על במתו של מועדון לילה ישראלי. הם מוסיקאים, זמרים ופרודיסטים נפלאים.

נפתלי לוי — מעורכי תכנית „הערב” בגלי צה"ל: צחקתי בכל פה למשמע וראיית להקת הצ'ירנוס, המצליחה גם לשמור על גבול הטעם הטוב. כל הכבוד.

ניסן אברמוביץ — נהג, ירושלים: התגלגלתי מצחוק ונהנתי מאד.

שמואל אסלן — מורה ביה"ס המקצועי עמל חיפה: אסור להחמיץ, בהחלט אסור.

אריה ברט — חבר אגד חיפה: קשה להאמין למראה העיניים. הם ממש יוצאים מן הכלל.

אברהם קרסו ותזמורתו עם: BIL JULIO ליד המיקרופון

הצגה דלפק-בר לשרות לקוחותינו

חליפות הריזון
קנייה מיוחדת

תנאים

ת"א שדר' מסדיק 19
62,25,19,12 01616

מכירת סוף העונה

רצונך בגוף חסון ושרירי

לקבלת חוברת הסברה ח"נ פנה אל מכשירים לפיתוח הגוף ת.ד. 4915 תל-אביב